

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Quản Nhiệm Giuse Nguyễn Bá Tòng
36515 Briggs Rd, Murrieta, CA 92562

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 223 06/14/2015

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

-Thứ Bảy:

5:30PM (English)
-Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 1:30- 2:30PM
- Giải Tội: 1:00-1:30PM
- Tập Hát: 1:00-1:30PM
- Giáo Lý: 12:00PM-1:30PM

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ

Xin liên hệ Chủ Tịch Nguyễn B. Sương
858-206-5795

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia
Xin liên hệ Cha Giuse Nguyễn Bá Tòng

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Ngoại Vụ: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Tuấn Anh Hồ 714-837-0398

Thánh Thể: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Phòng Thánh: Hà Đỗ 760 547-3444
Chris Phan 951-816-2889

Thánh Nhạc: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông: Nguyễn B. Sương
858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc
bantruyenthong@cddmlv.com

CN XI TN B TIN MỪNG

Mc 4, 26-34

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: “Nước Thiên Chúa giống như người kia đã gieo hạt xuống đất: người đó ngủ hay thức, đêm hay ngày, hạt giống cứ đâm mầm và mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết nữa. Đất tự nó làm cây lúa mọc lên: trước hết thành cây, rồi đâm bông, rồi kết hạt. Và khi lúa chín, người ấy liền gặt vì đã đến mùa”. Người còn phán: “Chúng ta sẽ lấy gì mà hình dung Nước Thiên Chúa? Hay dùng dụ ngôn nào mà so sánh Nước đó được? Nước đó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được”. Người dùng nhiều dụ ngôn như thế mà rao giảng Lời Chúa cho họ, tùy sức họ có thể hiểu được và Người chỉ nói với họ bằng dụ ngôn, nhưng khi ở riêng với các môn đệ, Người giải thích tất cả cho các ông.

CHIA SẺ TIN MỪNG

Công việc tông đồ

Cố Lm. Hồng Phúc

Tiên tri Ezekiel nhìn thấy những cảnh xáo trộn, thay ngôi đổi chủ, xảy ra tại Giêrusalem, trước ngày thành phố bị hủy, đã tiên báo về tương lai của dân Chúa. Mặc dầu bị lãng nhục tui hổ... nhưng hãy trông cậy. Thiên Chúa sẽ cho mọc ra một chồi non, nó sẽ đâm chồi kết quả và trở thành cây hương nam vĩ đại. Lời hứa ấy tiên báo rằng Đức Messia sẽ đến, sẽ giữ lời Ngài đã phán: **“Ta là Giavê, Ta sẽ hạ cây cao xuống và cho cây thấp mọc lên.”**

Lời ngôn sứ ấy đưa ta đến dụ ngôn Phúc Âm về hạt lúa gieo xuống lòng đất mà Marcô một mình ghi lại. Chúa phán: Nước Thiên Chúa giống như người kia đã gieo hạt xuống đất..., hạt giống tự nó đâm mầm và mọc lên thế nào, nào ai biết? Thì Nước trời cũng giống như vậy. Hạt giống Lời Chúa được rao giảng bên ngoài, sức tác động của Chúa hoạt động bên trong, thế là Phúc Âm sẽ sinh hoa kết quả. Nhưng, Chúa thấy trước, lời của Ngài, sứ vụ của Ngài sẽ gây kết quả từ từ, không gấp gáp, không gây chấn động. Vậy hãy nhẫn nại, hãy đợi chờ, như người nông phu đợi chờ hạt giống nảy mầm sinh hoa.

Thánh Vinh Sơn Phaolô nói: **“Công việc của Chúa được thực hiện từ từ, không ai hay biết”**. Chúng ta không được **“sốt ruột”**, đừng ai tự cho mình là cần thiết, không có ta mặt trời sẽ không mọc, sau ta là lụt đại hồng thủy. Cũng đừng quá vội vã, quay cuồng, lo lắng vì thấy việc Tông đồ của mình như không đi đến đâu! Ngày cũng như đêm, hạt giống gieo vào lòng đất sẽ đâm chồi nảy mộng. Và để kết luận, Chúa phán: **“Chúng ta sẽ lấy gì mà hình dung Nước Thiên Chúa? ... Nước đó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được”**.

Dụ ngôn mang lại cho chúng ta nhiều bài học. Trước hết, Nước Thiên Chúa âm thầm lớn mạnh, tuần tự nhi tiến, dưới sự thúc đẩy của Chúa. Nhưng sự tiến triển cũng đòi hỏi sự góp phần tích cực của chúng ta. Đừng ngã lòng khi không thấy kết quả trước mắt. Sự lỗi lầm lớn của người Tông đồ là dựa trên tài cán nghị lực của ta hơn là vào sức mạnh của Chúa. Nhưng hãy cố gắng hết sức ta, làm phận bé nhỏ của ta vì yêu mến. Và kết quả sẽ đến vào lúc thật bất ngờ nhất!

Một hôm, cha Petitjean đến giảng đạo tại Nagasaki cho một số đông người Nhật. Nghĩ rằng họ đều là người ngoại đạo, nên sau bài giảng, ngài tươi cười hỏi:

- Anh em có thắc mắc gì không?

Một người đưa tay đặt câu hỏi:

- Chúng tôi muốn được hỏi ông ba điều, yêu cầu ông trả lời có hay không? Câu hỏi thứ nhất, các ông có tin Đức Mẹ đồng trinh không?

- Có.

Câu hỏi thứ hai: Các ông có vâng lời và thông hiệp với Đức Thánh Cha không?

- Có.

Câu hỏi thứ ba: Là linh mục, các ông có giữ mình đồng trinh và sống độc thân không?

- Có.

Vậy thì mấy trăm người chúng tôi đây với ông là đồng đạo. Chúng tôi là Công giáo cả.

Cha Petitjean bàng hoàng như từ cung trăng rơi xuống. Cha con âu yếm ôm cổ nhau. Nhà truyền giáo hỏi:

- Bấy lâu nay, có ai giảng dạy cho anh em không?

- Thừa Cha, không có ai suốt hai thế kỷ rồi! Đó là nhờ ông bà tổ tiên chúng con truyền lại, rồi chúng con âm thầm cầu nguyện, dạy giáo lý cho con em, đoàn kết đùm bọc nhau từ thế hệ này sang thế hệ khác. Ông bà chúng con trước khi chết có nhắn nhủ: Sau này có ai đến giảng đạo hãy cảnh giác, phải lấy ba tiêu chuẩn ấy mà nhận xem họ có phải là các cha đích thực, là người của Hội thánh sai đến. Giáo hội Nhật bản đã tái sinh.

“Nước Trời như hạt cải bé nhỏ nhất khi gieo xuống lòng đất, nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, chim trời đến núp bóng được”.

SÔNG ĐẠO

Hạt giống đức tin

Khi được xem cuốn phim về cái chết của Đức cha Oscar Romero, Tổng giám mục El Salvador, nó làm cho tôi có nhiều cảm xúc và cảm phục về vị Giám mục đã hy sinh mạng sống của mình, để đứng lên bảo vệ, bênh vực cho lẽ công bằng, cho người nghèo, cho những người bị áp bức bất công. Ngài như là hạt giống được gieo vào lòng đất để trở sinh ra những bông hạt khác.

Biến cố xảy ra vào lúc 6 giờ 25 chiều, ngày 24/3/1980, tại nguyện đường của Bệnh Viện khi Tổng giám mục Romero cử hành Thánh Lễ cầu hồn cho thân mẫu của một người bạn thân vừa mới qua đời. Đức cha đọc cho cộng đoàn nghe đoạn Phúc âm Thánh Gioan: "Đã đến giờ Con Người được tôn vinh... Nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác." (Gioan 12, 23-24), rồi ngài áp dụng Lời Chúa vào tình cảnh khốn cùng của người dân nước El Salvador, họ phải cam chịu dưới ách thống trị của độc tài quân phiệt. Ngài tâm sự với cộng đoàn nhỏ bé đang dự lễ:

"Điều quan trọng là đừng yêu mình đến nỗi không dám dính líu vào những việc liêu lĩnh mà lịch sử đòi hỏi nơi chúng ta. Kẻ nào tránh né sự nguy hiểm, kẻ

ấy sẽ mất sự sống mình. Nhưng bất cứ ai vì lòng yêu mến Chúa Kitô hiến thân phục vụ tha nhân, kẻ ấy sẽ được sống giống như hạt lúa mì chết, nhưng thật ra chỉ chết về mặt bề ngoài." Ngài nói thêm: "Tôi tin trong sự chết có sự sống lại. Nếu người ta giết tôi, tôi sẽ được sống lại trong lòng người dân El Salvador của tôi."

Kết thúc bài giảng, Đức Cha Oscar Romero tiến lên giữa bàn thờ chuẩn bị dâng thánh lễ thì có tiếng súng nổ, và một loạt đạn từ dưới cuối nhà nguyện bay vèo lên. Tổng Giám Mục Romero trúng đạn, máu chảy lai láng và tắt hơi thở cuối cùng dưới bàn thờ. Ngày nay, không chỉ người dân El Salvador mà cả những người công giáo trên toàn thế giới gọi Ngài là vị Giám mục của người nghèo.

Giáo hội ngày hôm nay cần chứng nhân hơn là thầy dạy, cần có những hạt giống tốt gieo vào thế gian thì Giáo hội mới có thể gặt hái được mùa bội thu, điều đó được tìm thấy trong dụ ngôn hạt giống của Chúa Giê-su. Ngài diễn giải Nước Trời giống như hạt cải nhỏ bé âm thầm gieo xuống đất. Dù đêm hay ngày thì hạt giống ấy vẫn mọc lên thành cây to.

Nếu chúng ta áp dụng cái chết đau thương của vị Giám mục đáng kính vào bài Tin mừng hôm nay, thì chúng ta hiểu rõ hơn về những gì Chúa Giêsu dùng dụ ngôn hạt giống để nói về Nước Trời, giống hạt giống đó phải chấp nhận tự hủy chính bản thân mình thì mới sinh ra nhiều bông hạt khác.

Chính nơi Đức Chúa Giêsu, Ngài đến trần gian để gieo hạt giống Tin mừng bằng chính đời sống và bằng cái chết của Ngài. Hạt giống của Chúa là bằng lời rao giảng, bằng sự yêu thương, bằng lời an ủi, chia sẻ và cảm thông, bằng giọt máu để cứu rỗi nhân loại. Hạt giống ấy dành cho những ai biết lắng nghe và đón nhận Lời Chúa.

Đức Giám mục Oscar Romero là dấu chỉ hạt giống cho Tin mừng, hạt giống đức tin hôm nay, ngài là chứng nhân cho Đức Kitô tự hủy, sống cho chân lý, cho lẽ công bằng, cho người nghèo bị áp bức... Ngài nằm xuống để cho bao người khác được ngẩng đầu bước đi, cho Nước Chúa được lan tỏa khắp nơi.

LM John Nguyễn, Utica, New York

TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

ĐTC trong buổi đọc Kinh Truyền Tin: Tiếp đón người nghèo và dẫn thân cho xã hội

Người Kitô hữu không chỉ gặp Đức Kitô nơi Thánh Thể nhưng cũng gặp gỡ Ngài trong đời sống thường nhật. Đó là những suy tư của Đức Thánh Cha Phanxicô trong buổi đọc Kinh Truyền tin vào Chúa Nhật 7/6. Nói trước đám đông quy tụ trong trời nắng ấm tại Quảng trường Thánh Phêrô, bài huấn dụ của ĐTC tập trung vào lễ Mình Máu Chúa Kitô được cử hành trong toàn thể Giáo hội hoàn vũ.

Nhắc lại đoạn Tin Mừng trong ngày lễ, ĐTC nói rằng thánh Mácô trình bày

việc Chúa Giêsu lập bí tích Thánh Thể trong Bữa Tiệc Ly. Vào buổi chiều hôm đó, Chúa Giêsu nói rằng hễ ai ăn Bánh này sẽ sống đời đời, ĐTC giải thích như sau:

“Với cử chỉ và các lời nói này Chúa ban cho bánh một chức năng không chỉ là nuôi thân xác nữa, mà làm cho Con Người của Ngài hiện diện giữa cộng đoàn của những kẻ tin.”

Lễ Mình Máu Thánh Chúa Kitô không chỉ mang ý nghĩa hiệp thông nhưng còn mời gọi chúng ta hãy biến đổi chính mình để sống phục vụ, yêu thương và tha thứ.

Khi chúng ta Rước Lễ, chúng ta gắn kết với sự sống của Chúa Giêsu, chúng ta đi vào sự hiệp thông với Ngài, chúng ta trở nên như quà tặng cho anh chị em mình nhất là những người nghèo khổ hơn hết”.

“Thánh Thể là suối nguồn tình yêu trong đời sống Giáo hội, là trường học của tình bác ái và liên đới. Những ai ăn Bánh của Chúa Kitô thì không thể thờ ơ trước những người không có bánh ăn hằng ngày. Và ngày nay, chúng ta biết đói nghèo là một vấn đề trầm trọng.”

ĐTC cầu nguyện rằng: “Ước gì lễ Mình Chúa Kitô tác động đến chúng ta để thúc đẩy hơn nữa việc tiếp đón và dân thân xã hội, nhờ đó chúng ta làm chứng cho tình yêu vô biên của Thiên Chúa.”

Sứ điệp ĐTC nhân cuộc viếng thăm tại SARAJEVO

VATICAN. ĐTC Phanxicô gửi sứ điệp cho các tín hữu tại Cộng hòa Bosni Erzegovine và cho biết ngài đến thăm họ để khích lệ sự sống chung hòa bình. ĐTC dành trọn 14 tiếng đồng hồ ngày thứ bảy 06.06 viếng thăm tại thủ đô Sarajevo của Bosni Erzegovine. Trong sứ điệp Video, ĐTC nói: “Với ơn phù trợ của Chúa, tôi đến giữa anh chị em, để củng cố các tín hữu Công Giáo trong đức tin, để nâng đỡ cuộc đối thoại đại kết và liên tôn, và nhất là để khích lệ sự sống chung hòa bình tại đất nước anh chị em. Tôi mời gọi anh chị em hiệp ý cầu nguyện với tôi để cuộc tông du này có thể mang lại những thành quả mong muốn cho cộng đoàn Kitô và toàn thể xã hội”. Sau cùng ĐTC đặc biệt khích lệ các tín hữu Công Giáo Bosni Erzegovine hãy ở cạnh các đồng bào của mình như chứng nhân đức tin và tình yêu của Thiên Chúa, hoạt động cho một xã hội tiến về hòa bình, trong sự sống chung và cộng tác với nhau.

“Đừng bao giờ quên đi quá khứ, không phải để trả thù, nhưng để tha thứ như các bậc tử đạo đã làm với kẻ địch thù với các ngài.”

Đức Phanxicô đã không giấu sự xúc động sâu xa của mình khi nghe các chứng nhân, hai tu sĩ và một linh mục, của cuộc nội chiến đã tàn phá đất nước Bosnia. Hình ảnh xúc động của ngày Đức Phanxicô đến Sarajevo hôm 6-6-2015 khi Đức

Phanxicô nghiêng mình trước linh mục đã chịu đau khổ vì chiến tranh. Chủ đề của ngày viếng thăm là hòa bình để tưởng niệm những đau khổ của cuộc nội chiến (1992-1995) mà năm nay là năm thứ 20 Bosnia-Herzégovina được thoát ra. Ở Nhà thờ chính tòa Thánh Tâm, hai tu sĩ và một linh mục đã kể lại các đau khổ của mình.

Ba chứng nhân của sự đau khổ nhưng cũng là chứng nhân của lòng tha thứ đã đánh động người ở bên phe kẻ thù: một phụ nữ hồi giáo, một người lính ngoại quốc và một giám mục chính thống. Xúc động khi nghe người chứng thứ nhất nói, linh mục Zvonimir Matijevic, Đức Giáo hoàng đứng lên và đến gần linh mục – chứ không phải ngược lại – và cúi mình sâu trước mặt linh mục, xin linh mục ban phép lành cho mình.

Rõ ràng bị xúc động khi nghe lời kể lại của linh mục, Đức Giáo hoàng đã để bài diễn văn soạn sẵn cho các tu sĩ, chủng sinh qua một bên, ngài tự phát nói bằng tiếng Ý và được thông dịch viên dịch lại.

“Một dân tộc quên ký ức của mình là một dân tộc không có tương lai”, ngài xin các tín hữu đừng quên câu chuyện của mình để “kiến tạo hòa bình”: “Anh chị em đừng quên chứng tá của tổ tiên mình.”

Nói lên sức mạnh của lòng tha thứ trong từng chứng tá, Đức Jorge Bergoglio đã cho thấy Thần Khí đã tác động trên các “con cái khác Chúa”, các tín ngưỡng khác và đến cứu giúp họ.

Kết thúc lời nói tự phát của mình, ngài lên án sự ác độc hiện nay trên thế giới: “Đứng trước sự ác độc này, chúng ta phải làm ngược lại: dịu dàng, tương trợ và tha thứ”. Một câu trả lời không phải là không nhắc lại ý nghĩa của Năm Thương xót mà Đức Phanxicô muốn thực hiện cuối năm nay.

Giáo hội Lào: Thêm 15 vị tử đạo của Lào được nhìn nhận

Radio Vatican – Ngày thứ Sáu 05-06-2015 là một ngày vui mừng lớn lao cho Giáo hội Lào: Đức Thánh Cha Phanxicô đã ký sắc lệnh nhìn nhận rằng linh mục Joseph Thao Tien và 14 tu sĩ và giáo dân khác là những vị tử đạo.

Tất cả đã hy sinh mạng sống từ năm 1954 đến năm 1970: bị sát hại, bị hành hình hay chết vì kiệt sức. Họ đã chết vì đức tin trong bối cảnh các du kích quân cộng sản quyết định loại trừ tất cả tất cả những gì là ngoại lai và Kitô giáo. Một số vị là người Lào, thường là giáo lý viên, những vị khác là các nhà thừa sai nước ngoài, thuộc Hội Thừa sai Hải ngoại Paris (MEP) hoặc Dòng Hiến sĩ Đức Mẹ Vô Nhiễm (OMI). Trong số này có vị là người Pháp, như cha Jean-Baptiste Malo. Tất cả đã phải trả giá bằng mạng sống vì dân thân phục vụ Tin Mừng và quyết định ở lại Lào, bất chấp những đe dọa nghiêm trọng đối với mình.

Linh mục người Lào, Joseph Tien (1918-1954) được coi là vị tử đạo đầu tiên của Lào. Mười linh mục người Pháp cũng đã hy sinh mạng sống vì

công cuộc Phúc Âm hóa đất nước Lào, trong đó có năm linh mục MEP: Jean-Baptiste Malo (1899-1954), René Dubroux (1914-1959), Noël Tenaud (1904-1961), Marcel Denis (1919-1961) và Lucien Galan (1921-1968), và năm linh mục OMI: Louis Leroy (1923-1961), Michel Coquelet (1931-1961), Hénoret Vincent (1921-1961), Jean Wauthier (1926-1967) và Joseph Boissel (1909-1969).

Trong số các vị được nhìn nhận tử vì đạo cũng có giáo lý viên người Thái Lan Outhay Joseph (1933-1961), giáo lý viên người Lào Luc Sy (1938-1970) và hai giáo dân Lào: Khampheuane Thomas (1952-1968) và Maisam Pho Inpeng (1934-1970).

Công cuộc loan báo Tin Mừng tại Lào mới diễn ra gần đây. Các linh mục của Hội Thừa sai Hải ngoại Paris là những người đầu tiên mang Tin Mừng đến quốc gia này vào cuối thế kỷ thứ 19. Ngày nay người Kitô hữu Lào sống dưới sự kiểm soát gắt gao của nhà cầm quyền.

Cùng với 15 vị tử đạo của Lào trên đây, cũng phải kể đến nhà thừa sai người Ý Borzaga Mario và anh Paul Thoj Xyooj, giáo lý viên người Hmong cộng tác với ngài, cả hai đều bị giết chết vì lòng thù hận đức tin tại Lào vào năm 1960. Án xin phong chân phước cho các ngài đã hoàn tất tốt đẹp và Sắc lệnh nhìn nhận các ngài là những người tử vì đạo đã được Đức Thánh Cha Phanxicô ký hồi đầu tháng Năm vừa qua.

Tiêu chuẩn mới về tài chính Vatican là phục vụ nhu cầu mục vụ Giáo Hội
Để khuyến khích tính minh bạch và trách nhiệm giải trình trong các giao dịch tài chính Vatican là “một nghĩa vụ đạo đức đối với Giáo Hội,” tân lãnh đạo Cơ quan Thông tin Tài chính của Vatican (FIA) cho biết trong một cuộc phỏng vấn độc quyền với Hãng Thông tấn Công Giáo (CNA).

Tomasso Di Ruzza, người đã nhận vai trò lãnh đạo FIA vào tháng Giêng, nói rằng nhiệm vụ văn phòng của ông không chỉ đơn thuần là đưa Vatican tuân thủ các tiêu chuẩn Âu châu hiện nay đối với các giao dịch tài chính. Quan trọng hơn, ông nói, FIA được “áp dụng tiêu chuẩn quốc tế chặt chẽ với tính chất và nhiệm vụ của Tòa Thánh trên thế giới.”

Di Ruzza báo cáo rằng các tiêu chuẩn mới của Vatican đã cho kết quả tích cực, giảm cơ hội về những hành vi sai trái về tài chính. Ông thừa nhận rằng, vì sự yếu đuối của bản chất con người, nên không bao giờ có thể loại trừ khả năng gian lận hoặc trộm cắp. Nhưng ông so sánh công việc của FIA với hệ thống miễn dịch trong cơ thể con người, là phải bảo vệ chống lại khả năng bị nhiễm trùng.

Các GM Australia kêu gọi đừng lẫn lộn hôn phối với các cặp đồng phái

SYDNEY. Các GM Australia kêu gọi tôn trọng những người đồng tính luyến ái nhưng đừng tạo nên sự lẫn lộn giữa các cặp đồng phái và hôn phối. Trong một

thư mục vụ dài 17 trang công bố hôm 28.05 vừa qua, HĐGM Australia tái khẳng định tầm quan trọng của hôn phối giữa một người nam và một người nữ, giữa lúc người ta đang thảo luận rất nhiều về hôn nhân và nhiều người cho rằng thật là một sự kỳ thị khi không cho phép những người đồng tính luyện kết hôn với nhau. HĐGM Australia khẳng định rằng thật là sai lầm khi đòi đồng hóa hôn phối giữa một người nam và một người nữ, với các cặp đồng phái vì đó là hai thực tại khác nhau. Hôn nhân là một định chế nhằm nâng đỡ những người khác phái trong sự chung thủy với nhau và đối với con cái. Thư của các GM Australia cũng cảnh giác rằng cho phép hôn nhân đồng phái là mở đường cho sự hợp thức hóa đa thê, như đã xảy ra ở Brazil.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Lịch Phụng Vụ:

_ 6/21/2015: CN XII thường niên/ FATHER' DAY

_ 6/28/2015: CN XII thường niên

MỖI TUẦN MỘT VẤN NẠN

Một Việc Sùng Kính Đức Mẹ Guadalupe Cách Sai Trái

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

Hỏi: Trong một tờ flier có in hình Đức Mẹ Guadalupe (mà dân Mỹ Tây Cơ rất sùng kính) được phân phát ở một số nhà thờ, có ghi nội dung quảng cáo như sau:

"Tổng Thống Argentina nhận được bức hình này và xem nó như thư rác. Tám ngày sau đó, con trai ông ta đã chết. Một người đàn ông khác cũng nhận được bức hình này và ngay lập tức gửi bản sao đến cho nhiều người... thật là ngạc nhiên anh ta trúng số độc đắc.

Anh Alberto Martinex nhận được bức hình này, đưa cho cô thư ký của mình để copy nhưng quên phân phát cho

mọi người, cô ấy mất việc còn gia đình anh ta không còn nữa.

Bức hình này ẩn chứa sự huyền diệu và linh thiêng. Đừng quên phân phát bức hình này đến ít nhất 20 người trong vòng 13 ngày, các bạn sẽ nhận được một sự ngạc nhiên đáng kinh ngạc!!!"

Xin cha cho biết ý kiến về quảng cáo trên đây.

Trả lời: Có thể nói một cách không sai lầm là quảng cáo trên đây thuộc loại mê hoặc tôn giáo, tin tưởng xằng bậy và xúc phạm đến Đức Mẹ một cách nặng nề.

Thật vậy, trước hết, không hề có giáo lý, tín lý nào của Giáo Hội dạy rằng: Ai không tôn kính hay loan truyền việc tôn sùng ảnh tượng của Chúa Kitô, Đức Mẹ và các Thánh thì sẽ gặp tai họa lớn lao hay sẽ được thưởng công nhân tiên ở

đời này như nội dung tờ quảng cáo trên đây.

I. Giáo lý của Giáo Hội về việc tôn kính Ảnh Tượng

Đức tin chân chính, cũng như giáo lý tinh tuyền của Giáo Hội, chỉ dạy chúng ta tôn thờ (adore) một Thiên Chúa Ba Ngôi và tôn kính (venerate, honour) Đức Mẹ và các Thánh Nam Nữ mà thôi.

Về ảnh tượng, thì trước hết Thiên Chúa đã ngăn cấm dân Do Thái xưa kia như sau: "Người không được tạc tượng, vẽ hình bất cứ vật gì ở trên trời cao cũng như dưới đất thấp, hoặc ở trong nước phía dưới mặt đất mà thờ." (Xh 20: 4)

Nhưng sau khi Chúa Giêsu nhập thể mang thân xác Con Người thì việc tạc tượng Chúa Kitô, Đức Mẹ và các Thánh để dùng trong phụng vụ thánh lại được phép với mục đích như sau: "Sự tôn kính ảnh tượng của Kitô giáo không nghịch với điều răn thứ nhất cấm các ảnh tượng, vì 'sự tôn kính ảnh tượng là hướng tâm hồn lên khuôn mẫu điển hình (prototype)' (Thánh Basilio, Spir 48,45). Ai tôn kính hình ảnh nào là tôn kính người được hình dung trong hình ảnh đó. Tôn kính chứ không phải là tôn thờ, vì sự tôn thờ chỉ dành cho một mình Thiên Chúa." (x. SGLGHC, số 2132)

Nói rõ hơn, Giáo Hội cho phép tạc tượng hay vẽ hình Chúa Giêsu từ khi sinh ra trong Hang đá cho đến khi bị treo trên thập giá, cũng như vẽ hình Đức Mẹ và các Thánh vì các ngài là những tạo vật có thân xác con người thật sự.

Tuy nhiên, những ảnh tượng này chỉ là các Á bí tích (Sacramentals) được dùng để nâng lòng chúng ta lên tới Thiên Chúa là Đấng vô hình vô tượng nhưng đã nhập thể và mang hình ảnh con người trong Chúa Kitô, là Thiên Chúa thật cũng là Con Người thật.

Tuy nhiên ta chỉ được tôn kính (venerate) mọi hình ảnh của Chúa Kitô chứ không thờ lạy (adore) những ảnh tượng này cùng thể thức như thờ lạy Chúa hiện diện thực sự trong hình bánh và rượu của Phép Thánh Thể.

Cũng vậy, chỉ được tôn kính các ảnh tượng về Đức Mẹ và các Thánh Nam Nữ, nhưng với mục đích nâng lòng lên để yêu kính Đức Mẹ và các Thánh đang châu chực Chúa ở trên Thiên Đàng, chứ không hiện diện thực sự trong các ảnh tượng đó, dù các ảnh tượng này được làm bằng bất cứ vật liệu quý giá nào như vàng, bạc, kim cương, đá quý hoặc vẽ trên nhung lụa hay giấy in sách báo.

Tóm lại, các ảnh tượng chỉ giúp ta dễ nâng lòng lên với Chúa, Đức Mẹ và các Thánh mà những ảnh tượng kia là dấu chỉ hữu hình chứ không phải là hiện thân của Chúa Kitô, Đức Mẹ và bất cứ Thánh Nam Nữ nào.

Đây là giáo lý của Giáo Hội về việc tôn sùng ảnh tượng trong phụng vụ thánh.

II. Việc lợi dụng ảnh tượng cho mục đích không chính đáng

Được biết, lâu nay ở Mỹ đã xuất hiện đó đây một vài truyền đơn hay thư mật tương tự như loại quảng cáo trên đây được gửi đi để xin ai nhận được thì sao lại và gửi cho 30 hoặc 50 người quen biết khác. Người thứ hai thứ ba nhận thư cũng được yêu cầu gửi tiếp cho những người khác để tránh tai họa nào đó hoặc sẽ nhận được ơn này, ơn kia v.v... Cũng có những truyền đơn in hình Chúa và Đức Mẹ tương tự như tờ flier trên đây.

Việc làm này đã gây hoang mang cho nhiều người vô tình nhận được loại "mật thư" nói trên. Đây là việc làm không có giá trị tín lý nào phù hợp với đức tin công giáo cũng như giáo lý của Giáo Hội về việc sùng kính các Ảnh tượng của Chúa Giêsu, Đức Mẹ và các Thánh. Cũng không có căn bản đức tin nào về những điều được gọi là "mặc khải" về bí mật thiêng liêng cả.

Thật vậy, trước hết, chắc chắn một điều là Chúa Giêsu, Đức Mẹ (và các Thánh) không hề đe dọa ai hoặc hứa ban thưởng nhân tiền cho ai nếu người đó tôn sùng hay coi thường ảnh tượng nào của Chúa hay Đức Mẹ. Bằng cứ là xưa nay có biết bao nhà thờ, đền thánh trong đó không những có nhiều Ảnh tượng thánh mà đặc biệt là có Nhà Tạm (Tabernacle) nơi Chúa Giêsu hiện diện thực sự trong phép Thánh Thể, đã bị bom đạn, hay kẻ gian manh tàn phá, nhưng kẻ phá hoại đã không bị phạt nhân tiền! Cụ thể là trong năm qua ở Việt Nam, tượng Đức Mẹ Sầu Bi đã bị đập phá mà có ai bị đánh chết như con trai Tổng thống Argentina bị giết chỉ vì ông này coi thường bức hình Đức Mẹ Guadalupe như truyền đơn trên loan tin?

Chúa và Đức Mẹ không phạt ai nhân tiền không phải vì bất lực mà vì lòng khoan dung nhịn nhục vô biên đối với những kẻ vô tình hay cố ý xúc phạm đó để mong họ ăn năn hối cải mà thôi.

Xưa kia, khi vui lòng chịu khó để đền tội cho nhân loại, Chúa Giêsu đã nhịn nhục để cho những kẻ khạc nhổ vào mặt Chúa và đánh đập Ngài cách tàn nhẫn. Nếu Chúa không nhịn nhục, vui lòng chịu khó thì những kẻ ngỗ nghịch kia đã bị trừng phạt ghê gớm như thế nào rồi, vì Ngài có thể xin "Chúa Cha cấp cho hai đạo binh thiên thần" (Mt 26:53) để đánh tan những kẻ đến bắt Ngài trong đêm bị nộp vì Giuđa phản bội.

Nhưng Chúa Giêsu đã không trả thù. Hơn thế nữa, Chúa còn cầu nguyện "xin Chúa Cha tha cho chúng, vì chúng không biết việc chúng làm". (Lc 23:34). Còn sự nhịn nhục, tha thứ nào lớn hơn nữa?

Đức Mẹ cũng nhịn nhục chịu đựng đau khổ không kém khi phải chứng kiến những cực hình của Chúa Giêsu, con yêu quý của Mẹ mà không thốt lên lời oán trách nào đối với những kẻ đã xỉ vả, đánh đập Chúa cách quá tàn nhẫn như vậy.

Đây là tất cả sự thật về lòng thương xót, nhịn nhục và tha thứ của Chúa Giêsu và Mẹ Maria cho những kẻ đã ngỗ nghịch xúc phạm đến Chúa và Mẹ. Như vậy,

không có lý do gì để tin rằng Chúa hay Đức Mẹ sẽ trừng phạt nhân tiên những ai không tôn kính ảnh tượng của Mẹ, dù dưới danh hiệu Fatima, Lộ Đức, La Vang hay Guadalupe.

Loan truyền sai lầm về việc này là xúc phạm đến Mẹ về lòng thương xót, nhịn nhục và tha thứ theo gương Chúa Giêsu. Nhưng nhịn nhục, để không vội trừng phạt ở đây chỉ vì khoan dung chờ đợi kẻ ngỗ nghịch sám hối chứ không có nghĩa là những hành vi bất kính đối với các ảnh tượng của Chúa Kitô, Đức Mẹ và các Thánh là không sai trái.

Ngược lại, giáo lý hiện hành của Giáo Hội đã nhắc lại lời dạy của Công Đồng Nicêa (787 A.D.) "biện minh cho việc tôn kính các ảnh tượng thánh cũng như chống lại sự phá hủy (iconoclast) các ảnh tượng này, như ảnh tượng Chúa Kitô, Đức Mẹ, các thiên thần và các thánh..." (X. SGLGHCG, số 2131). Nghĩa là ta phải tôn kính và tôn trọng các ảnh tượng của Chúa Kitô, Đức Mẹ và các Thánh, vì các Á bí tích này có liên hệ trực tiếp đến Chúa, Đức Mẹ và các Thánh mà chúng ta không được nhìn thấy bằng xương bằng thịt.

Do đó phải dành cho các ảnh tượng này một sự kính trọng đúng mức. Cụ thể, không được phép quăng các ảnh tượng cũ, tràng hạt, sách kinh, sách giáo lý, kinh thánh đã làm phép vào thùng rác chung với các vật dơ bẩn khác. Trái lại, phải đem đốt đi để lấy tro dùng vào dịp Lễ Tro hàng năm, hay đem thả ra sông, hồ cho tan trong nước.

Tóm lại, chúng ta được phép trưng bày và tôn kính các ảnh tượng về Chúa Kitô, Đức Mẹ, các thánh và các thiên thần, nhưng không được loan truyền huyền hoặc về công dụng khác thường nào của việc tôn kính này, vì không có giáo lý nào dạy như vậy.

Nói khác đi, không được gán cho Chúa, Đức Mẹ cách đối xử không phù hợp với lòng nhân từ, thương xót và nhịn nhục của Chúa và Đức Mẹ, như sẽ trừng phạt hay ban thưởng nhân tiên cho ai tương tự nội dung tờ flier trên đây.

Mặt khác, loan truyền cách mê tín mù quáng như vậy cũng phạm tội thờ ngẫu tượng (Idolatry), nghĩa là tin thờ những ảnh tượng kia như những thần linh có quyền năng ban ơn hay giáng họa cho ai biết tôn thờ hoặc coi thường việc này.

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

Thương Người Độ Lượng

Thủa trời đất nổi cơn gió bụi

Khách má hồng nhiều nổi truân chuyên

Viết tặng các phụ nữ sống trong thử thách và nghịch cảnh

Khi gia đình chúng tôi dời chuyển đến xóm, Anh đang học Đệ Ngũ cùng một lứa với người anh thứ hai của tôi. Sau hiệp Định Genève, di cư từ Thanh Hóa vào, chỉ có cha và Anh, rất đơn chiếc.

Cùng với các đứa trẻ trong xóm, chúng tôi hay chạy theo chơi với Anh, để được nghe Anh kể chuyện ngoài nớ. Anh cũng thường đến nhà tôi chơi với anh trai và 2 chị của tôi. Đó là một người rất dễ mến, hiền hòa và đơn sơ. Lúc cha Anh tục huyền và có một bé gái, Anh tình nguyện vào Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt sau khi đậu Tú Tài. Vài năm sau cha Anh dọn nhà khỏi xóm.

Bẵng đi gần cả mươi năm, bất ngờ tôi gặp lại Anh trong bộ áo quân màu Olive Bộ Binh với cấp bậc Đại Úy khi Anh về dự đám tang của cha mình năm 1972. Vẫn một vẻ trầm lặng, dáng người cao ốm. Vẫn một cách ăn nói từ tốn nhỏ nhẹ nhưng thân tình. Anh hiện đang phục vụ cho một Tiểu Đoàn Địa Phương Quân và vừa lấy vợ vài tháng trước. Đám cưới rất đơn giản vì cha Anh già yếu không tham dự, nên Quân Đội đại diện nhà trai đi cưới vợ cho Anh. Bố vợ của Anh là một Thượng Sĩ già của Tiểu Đoàn, người thân thuộc với Anh từ bao năm qua. Tôi mừng Anh, khi Anh rút ví cho xem tấm hình người vợ xinh đẹp, một nữ sinh Trung Học.

20 năm sau, tình cờ gặp lại Anh tại California ở nhà một người bạn hàng xóm chung với nhau trước đây, chúng tôi mừng rỡ chào hỏi nhau trên đất Mỹ. Anh đã thay đổi nhiều và đi một mình. Khó nhận biết được nếu không được giới thiệu trước. Hình ảnh hiền ngang và oai vệ của một chiến sĩ năm nào tôi hằng ngưỡng mộ không còn nữa. Anh già hẳn đi, nét mặt cần cỗi, chín mùi với khổ đau, ánh mắt mệt nhọc. Lưng hơi còng và đôi vai co rút. Bước đi với những bước chân như ngàn ngừ khập khình. Anh và gia đình, 1 vợ 4 con được qua Mỹ theo diện HO trên một năm nay. Tôi mừng Anh đến bên bờ tự do. Sau đó Anh kéo tôi ra sân, trầm ngâm tâm sự.

Binh nghiệp Anh thăng tiến theo thời gian. Từ Trưởng Ban 3 Tiểu đoàn Địa Phương Quân, anh lên làm Tiểu Đoàn Phó, rồi Tiểu Đoàn Trưởng với cấp bậc Thiếu Tá giữa năm 1974. Theo con sóng di tản của Miền Trung vào cuối tháng 3, 1975, gia đình Anh đến Saigon cùng một nhóm sĩ quan và binh sĩ thuộc quyền. Lúc ấy Anh có 2 con gái, đứa lớn 3 tuổi và đứa nhỏ gần 1 tuổi. Khi Anh vừa kịp tìm ra một nơi cho gia đình Anh cùng gia đình bên vợ tạm trú ở khu Bàn Cờ, là lúc Miền Nam Việt Nam đang trên đà tan rã. Rồi tập trung cải tạo sau vụ cưỡng chiếm Miền Nam. Trời đất đen tối. Người người thống khổ dưới chế độ mới, sát máu, bạo tàn.

Trong suốt 10 năm tù cải tạo, qua bao nhiêu lần chuyển trại, từ Nam đến Bắc rồi Bắc trở lại Miền Nam, Anh chỉ được gia đình liên lạc 1 lần trước khi bị đưa ra Bắc và sau đó là biệt tăm. Anh không muốn nhắc nhiều đến những năm tháng

sống trong các trại tập trung ở những núi rừng xa xôi lạnh lẽo, cơ cực đói khát. “Bên ngoài thì bị chúng chửi rửa mặt sát, hành hạ thể xác. Bên trong ê chề với đau đớn tuyệt vọng, niềm tin yêu cuối cùng cũng rạn nứt với cảm giác bị bỏ rơi, không một tin tức của vợ con”. Nhiều lần Anh nghĩ đến cái chết, nhưng vì bao ray rức dẫn vật, bao câu hỏi chưa có câu trả lời, rồi lòng thù hận và tự trách từ từ biến Anh thành câm lặng và chai đá.

Ngày được cho về tại địa chỉ cũ “Bàn Cờ” trên tờ giấy thả tù, lòng Anh xôn xao, nhưng căng thẳng chờ đợi một bất hạnh. Anh e dè, ngớ ngàng bước vào nhà lúc xế trưa. Hai con gái Anh, nay 13 và 11 tuổi nhìn Anh xa lạ, hoàn toàn không biết Anh là cha ngay cả khi Anh nói rõ tên họ và kêu tên chúng. Còn nàng ở đâu? Mẹ vợ cho biết nàng mang 2 đứa con nhỏ sau này về chơi bên gia đình chồng mới, sau khi nhận giấy báo Anh sẽ được thả về trong mấy ngày gần đây. Anh chết đứng như trời trồng giữa căn nhà, tê tái bên cạnh chiếc bị cũ chứa vài bộ quần áo rách do anh em bạn tù cho, lặng người nhìn 2 con gái của mình, trong khi nghe những lời phân bua của mẹ nàng.

Em nó và cả nhà đều nghĩ Anh đã chết trong tù. Hoặc giả, nếu còn sống, cũng chẳng biết khi nào được cho về. Nhà ta càng lúc càng túng thiếu, tình trạng rất bi đát, chạy đâu cho ra tiền. Ông già chẳng làm được gì nên thân ngoài chuyện nghiện ngập suốt ngày. Anh đi tù có để lại tiền bạc gì đâu! Vợ con Anh cần tiền để sống, đó là chưa kể chuyện bị thôi thúc đi kinh tế mới. Cuối cùng em nó phải nghĩ đến chuyện sống còn và nuôi con. Nó mới đành phải lấy cái thẳng yêu nó lúc 2 đứa cùng chung trường trung học với nhau. Anh cứ tạm ở đây đi. Nhưng xin Anh xử đẹp và hiểu là chúng đã có 2 con với nhau và nuôi luôn cả 2 con của Anh nữa...

Sét đánh ngang tai. Đất trời sụp đổ. Điều lo âu sợ hãi nhất của người cải tạo trong những ngày tháng tù đày vô vọng đã phơi bày. Nỗi tủ nhục bị phản bội ê chề. Không một đắn đo và trong một thôi thúc nghịch lý, Anh quyết định rời nhà dù chưa biết mình sẽ đi đâu. Một quyết định nhanh chóng và sắc bén, như Anh đã từng làm nhiều lần trong lâm nguy khi Anh còn chỉ huy cả trăm quân trong trận mạc. Anh ngập ngừng đến bàn vuốt đầu 2 con rồi lặng lẽ bước ra. Thêm một lần nữa Anh là người thua cuộc, trắng tay. Anh là kẻ bại trận, Anh đã thua trong cuộc chiến lẫn trong cuộc tình. Bên ngoài, trời nắng chang chang, nhưng Anh bỗng nổi cơn lạnh run tới tận xương tủy và xâm xoàng. Như một con thú bị trúng thương, Anh lao đảo vừa đi vừa hấp tấp chạy xa căn nhà cũ trong nhặt nhòa uất ức của mồ hôi lẫn nước mắt, khiến Anh vấp té vào một xe 2 bánh và gãy cổ chân phải.

Trôi theo dòng đời của một con người không còn gì để mất thêm, Anh làm tất cả công việc lớn nhỏ, nặng nhẹ, để sống còn. Từ làm thuê ở chợ, khuân vác ở cảng,

đạp xe xích lô, xe ba bánh chở hàng chở than... Rồi cũng như bao chiến hữu xưa cũ, bao bạn tù, Anh gia nhập dần vào cuộc sống bên lề xã hội, luôn mang nặng ưu tư của một thân phận thua thiệt với vết thương lòng sâu kín. Vài năm sau, Anh lấy vợ, là em gái của một bạn cùng khóa VBQG với Anh, có chồng thiếu úy bị chết ở vùng Cao Nguyên trong những tháng trước khi mất nước nay đang sống với 2 đứa con trai gần bằng tuổi con Anh. Người vợ thứ hai của Anh có một cửa hàng nhỏ nên tài chánh trong gia đình không mấy chật vật. Mỗi tháng, đôi ba lần, Anh không quên ghé thăm 2 đứa con gái, đem theo chút quà cho chúng và tiếp tục làm thân. Có lúc không tránh được, Anh phải chạm mặt người vợ trước cùng người chồng trẻ hiện tại và 2 đứa con chung còn nhỏ, một trai một gái. Trong những lần đối diện hiếm hoi ấy, sự thù hận, đau đớn và chua chát làm người Anh cứng lại và giọng nói hằn học, cộc lốc.

Rồi chương trình HO xuất hiện. Lúc đầu chẳng mấy ai tin, nhưng rồi phường khóm tiếp tục gửi giấy thông báo, thúc giục. Sau đợt đầu tiên chính thức ra đi năm 1990, những tù cải tạo còn lại trong nước, xa gần thành phố hay bên trong các trại tù, nhìn thấy chính phủ Hoa Kỳ đang thi hành một chính sách nhân đạo để giúp đỡ những tù nhân chiến tranh bị giam cầm trên 3 năm. Anh bàn tính với vợ mới, rồi với vợ cũ. 2 con gái của Anh ráp vào hồ sơ đi chung với gia đình vợ mới của Anh. Hai con gái của Anh kêu Anh là Bố. Hai con trai của vợ sau kêu Anh bằng Tía. Tháng 4 năm 1991, Anh cùng vợ thứ hai và 4 con đến TB Wisconsin, định cư tại đó cho đến bây giờ.

Tôi ngỡ ngàng, xót xa giữ im lặng, ngồi nghe anh tâm sự. Tặng chút tiền làm quà cho các cháu, tôi cầu mong Anh được sức khỏe, gia đình hạnh phúc. Đời sống sớm ổn định, các cháu ngoan và học hành giỏi, chóng thích hợp với xã hội mới. Tháng 10 năm 1999, Anh điện thoại hẹn dẫn Chị đến thăm chúng tôi tại nhà. Khác hẳn với 7 năm trước, Anh trông phương phi với nét mặt hồng hào, ánh mắt tinh anh trở lại. Anh thật sự nhìn trẻ hơn trước, với cách ăn nói và dáng điệu của một con người có tự tin, đầy sức sống. Như muốn tôi vừa là nhân chứng vừa là thân quen để Anh chia sẻ tâm tình, Anh đi ngay vào câu chuyện.

Đến Hoa Kỳ khi gần 50 tuổi, Anh bắt đầu cuộc sống mới bằng cách đi học lại trong 2 năm, và nay Anh là nhân viên sở công chánh nơi thành phố Anh ở. Chị làm tá viên điều dưỡng cho một viện dưỡng lão gần nhà. Cô con gái đầu thành công trong nghề nail, vừa sang lại một tiệm riêng, có chồng và một đứa con trai. Cô con gái út đang còn học năm cuối chương trình Nursing. Con trai đầu của vợ sau là một kỹ sư Điện, còn độc thân. Con trai thứ hai hiện học ngành Physical Therapy. Anh chị mua được cái nhà, ở chung với cô con gái út và 2 cậu con trai.

Tôi lên tiếng chung vui, hãnh diện với Anh về những gặt hái tốt đẹp của gia đình

Anh trong thời gian ngắn chỉ 7 năm trên quê hương thứ hai này. Tôi nói ra sự nhận xét của mình khi nhìn thấy Anh mặt mày rạn rở và hạnh phúc, miệng cười tươi thắm, thật khác hẳn khi gặp Anh lần đầu tại đất Mỹ. Hẳn phải có một điều gì huyền diệu đã xảy ra!

Một buổi chiều cách đây vài năm, theo một người bạn đến nhà thờ Tin Lành, Anh nghe vị Mục Sư rao giảng đề tài “Tha Thứ và Độ Lượng”. Tha thứ người得罪 người tha thứ ta! Độ lượng với người cũng như độ lượng với chính mình trong mưu tìm hạnh phúc! Bài giảng như ánh sáng nhiệm màu chiếu thẳng vào tâm hồn. Vực Anh dậy và Anh bỗng nhìn ra chân lý. Sự cảm thông sẽ dễ dàng dẫn đưa đến lòng tha thứ. Thời gian giúp xoa dịu và chữa lành bao vết thương lòng. Những lời giáo huấn đưa Anh ra khỏi hận thù uất ức. Nâng tâm hồn Anh lên khỏi sự khinh ghét, dẫn đến tình thương độ lượng. Anh may mắn tìm được niềm tin mới và sự bình an trong tâm hồn.

Qua bao nhiêu năm, Anh cũng đã từng ân hận, dằn vặt về những lỗi lầm trong đời binh nghiệp của mình. Càng nhớ đến những chiến trận, Anh càng thấy được những sai trái lớn nhỏ trong chỉ huy, những thiếu sót tham mưu, những hy sinh đáng tiếc hoặc không cần thiết của binh sĩ thuộc quyền. Có hay không Anh thực sự một vị chỉ huy giỏi, kinh nghiệm và trách nhiệm như Anh vẫn thường nghĩ?! Có hay không Anh thực sự được thương mến, kính nể mà không phải vì chức vụ thượng cấp của Anh?! Và có hay không Anh đối xử công bình, có trên có dưới, thương yêu đùm bọc thuộc cấp của mình?!

Anh chẳng thể quên tiếng khóc của cha mẹ những binh sĩ tử trận, những ai oán của cô nhi quả phụ. Như trường hợp thằng đệ tử thân tín từng theo Anh bao nhiêu năm, lo cho Anh từng bữa ăn, pha cho Anh từng ly cà phê, đào hầm ngòi canh cho Anh trong đêm, mang áo quần treo mừng cho Anh... Thế mà vì nó trình diện đơn vị trễ 15 ngày sau khi đã được nghỉ phép 1 tuần về thăm nhà, Anh nổi giận, đưa nó ra bên ngoài với trung đội tác chiến, để chưa đến 5 ngày sau thì nó bị chết vì đập mìn.

Câu chuyện về cái chết của thằng đệ tử luôn ám ảnh và dày vò lương tâm Anh. Rồi bao nhiêu thương binh, bao nhiêu tử sĩ khác, mà Anh vẫn mãi nhớ mặt nhớ tên, nhớ luôn cả từng địa điểm đựng nặng hay đựng nhẹ, trong làng mạc, trên cánh đồng lúa, trên con đường ruộng hay cạnh bìa rừng... Chính những vui buồn đời quân ngũ đó, những hình ảnh chiến đấu đó đã đóng khung trong đầu Anh và vẫn tồn tại trong tim óc Anh qua bao năm trong tù, nhiều và nhiều gấp bội so với những kỷ niệm Anh có với vợ con.

Rồi còn chuyện Anh lấy vợ nữa. “Ông thầy” lấy con gái “đệ tử”, đâu giống mấy chuyện tình bình thường.

Từ thừa mới về đơn vị, vì Anh độc thân và không có gia đình tại chỗ nên một

người Trung Sĩ thường xuyên mời “Ông Thầy” về nhà chơi. Ròng rã mấy năm, mối quan hệ Thầy Trò càng khăng khít, nhất là khi Anh thăng cấp dần và người Trung Sĩ được gắn lon Thượng Sĩ. Chuyện lấy con gái cưng của vợ chồng ông Thượng Sĩ thuộc cấp này tự nhiên đến mà ngay chính Anh cũng ngạc nhiên khi nhận lời.

Không hẳn như tiền định, nhưng như một sắp đặt khó từ chối khi cha nàng ướm lời trong một bữa tiệc của đơn vị. Bấy giờ nàng chỉ là một cô bé 18 tuổi đang học lớp 12. Đối với Anh, lấy vợ trong lứa tuổi cần lấy vợ, vào giai đoạn mà đàn ông, nhất là trong giới võ biên, thường nghĩ đến sau khi đã có một chút danh phận. Anh biết đây không phải là một mối tình say đắm vì Anh không còn ở lứa tuổi bông bột đam mê. Chính vì vậy Anh không có những rung động thật sự bên nàng, chưa có những câu nói tình tứ với nàng. Không phải châu chực sẵn đón nàng. Không có những kỷ niệm hữu tình, những khung cảnh lãng mạn bên nhau. Không có luôn những phút lưu luyến, những cử chỉ gắn bó. Có một cái gì đó khiến cuộc sống vợ chồng có phần lồi nhíp. Anh thường tự hỏi có thể số tuổi 12 năm cách nhau giữa vợ chồng khiến Anh thăm xem nàng như một người vợ bé bỏng cần nơi nương tựa vững vàng, và Anh quả là một ông chồng quyền uy, vì nếu cần liên lạc với nàng, đôi khi anh chỉ nhắn qua cha nàng, thế là xong.

Còn về phía nàng?

Nàng lớn lên trong một gia đình có khuôn khổ nề nếp quân đội, với người cha cứng rắn trong phong cách. Khi cha mẹ nàng quyết định nàng nên lấy Anh, vừa là một ông Đại Úy vừa là một Ông Thầy, ông xếp của cha, nàng không có lý do từ chối và cãi lời cha mẹ. Có thể nàng cũng bị choáng ngợp vì Anh là thượng cấp của chính cha mình, vì Anh được cả trăm binh sĩ chào kính, vì Anh có chức vị đem đến sự ổn định cho cuộc sống tương lai... Yêu chồng hẳn là chưa yêu nhưng kính phục và thỏa mãn hãnh diện với chúng bạn là điều đương nhiên. Một vài người bạn cùng trường cũng có người yêu là lính, nhưng cùng lắm chỉ là chuẩn úy hay thiếu úy gì đó chứ làm gì tới chức Đại Úy như Anh. Nhìn Anh trong quân phục nàng thấy Anh hiên ngang và oai dũng, giống như cha mình vậy. Có được tám chồng như Anh cũng được rồi, kén chọn chi nữa! Mẹ nàng đã chẳng từng nói như vậy, thêm rằng cha nàng nay là Thượng Sĩ và sẽ mãi mãi là Thượng Sĩ. Nhưng chồng tương lai của nàng nay là Đại Úy, mai đây lên lon, sẽ là Thiếu Tá, Đại Tá hoặc ngay cả Tướng cũng không chừng! Cả nhà ta sẽ thơm lây...

Khi vận nước thay đổi, chồng ở tù cải tạo, số tiền nhỏ nhoi dành dụm từ lương hàng tháng của chồng cạn mau. Gia đình nàng sa sút theo thời gian, bán dần đồ đạc của cải trong nhà cũng chẳng thể cứu vãn. 22 tuổi với 2 đứa con dại trong tay, chưa một lần đụng chạm với đời ngoài bốn phận làm vợ, làm mẹ, nay nàng đành bung ra thế giới bên ngoài tìm cách mua bán làm ăn, bôn ba hùn hạp với

các bạn hàng khác và đơn độc chống trả nhiều cạm bẫy. Quá mệt mỏi và tinh thần căng thẳng, nàng chẳng có mấy thì giờ nghĩ đến chồng. Nhưng ông trời không có mắt, mớ vốn liếng ít ỏi cũng mất sạch. Cha nàng, người từng dạy khôn nàng phải lấy ông Thầy Đại úy của mình, nay lão nhãi muốn nàng bỏ chồng- vì trước sau gì nó cũng không có ngày về và sẽ chết trong tù- để lấy người bạn học trước đây với nàng. Người đó chạy mỗi bán thuốc tây và hàng ngoại rất khâm khá và tháo vát. Đến đường cùng và để tránh bị đuổi đi kinh tế mới, nàng đành buông theo số phận, yên lặng bỏ người chồng trước. Biết làm như vậy là có lỗi nặng với chồng trước, nhưng thà nàng về làm vợ với một người đứng đắn, từng quen biết và thâm kín yêu nàng qua bao nhiêu năm còn hơn là phải nhắm mắt chung chạ với cả trăm người để mưu sinh. Có trời mới hiểu được cái khổ của nàng trong quyết định mà bên nào cũng chỉ là phần thua thiệt.

Từ khi định cư, qua thời gian sống chung với các con, nghe các con gái kể chuyện về Mẹ, nhắc Mẹ từng yêu thương chăm sóc cho chúng, bảo vệ chúng khi bị bạn hàng xóm ăn hiếp; và Ba Dượng cru mang đùm bọc cả gia đình, yêu thương chúng như con ruột của mình, y như 2 đứa nhỏ sau này. Chúng ghi nhận từ ngày có Ba Dượng, cuộc sống gia đình có phần ổn định hơn. Các con Anh chẳng được biết nhiều về Bố của mình cho đến ngày Anh xuất hiện. Bà Ngoại có giải thích đôi chút, nhưng Mẹ vẫn giữ im lặng. Chúng luôn bên vực Mẹ và bày tỏ ước mong Bố thấu hiểu cảnh khổ của Mẹ và gia đình nhất là trong những năm đầu sau khi Bố đi tù. Tâm sự của các con và lời rao giảng của vị Mục Sư giúp lòng Anh nhẹ hẫng từ đó. Không còn thắc mắc về những bất hạnh xảy ra cho đời mình trước đây, Anh dần dần thấy cuộc đời trong sáng hơn và có lại niềm tin vui.

Các con Anh đã làm giấy tờ bảo lãnh Mẹ, Ba Dượng và 2 em qua Mỹ. Chính Anh là người thúc đẩy làm giấy tờ, và theo dõi tình trạng cứu xét đơn. Anh thường nhắc nhở 2 con gái dành dụm tiền gửi về cho Mẹ và Ba Dượng. Chính Anh cũng thường xuyên đóng góp phần mình. Thỉnh thoảng Anh có nhận một vài lời gởi thăm của nàng qua thư con gái. Trong một thư gần đây nhất, nàng viết “Xin hãy tha thứ cho em và tha thứ cho nhau”. Như một trả lời cho lá thư dài Anh gửi nàng kèm theo trong cùng lá thư của con mà trong đó Anh đã viết, lần đầu tiên, lời cảm ơn nàng đã thay Anh nuôi 2 con gái từ nhỏ cho đến khôn lớn, trong suốt thời gian Anh không có mặt và cả 7-8 năm sau khi Anh ở tù về. Nay đến phiên Anh sẽ tiếp tục chăm sóc các con cho nên người tốt. Anh không quên nhấn mạnh lòng biết ơn của mình đối với nước Mỹ đầy tình người. Nhờ đó Anh mới giác ngộ và tìm thấy mùa xuân đang từ từ nở muện trong tuổi già.

Hè 2009, chúng tôi lại gặp nhau, lần này được giới thiệu với một cặp vợ chồng trẻ tuổi hơn. Họ là Mẹ và Ba Dượng của 2 con gái, vừa được bảo lãnh qua Mỹ khoảng 6 tháng. Xum họp nào cũng vang dậy những tiếng cười, tiếng vỗ

tay, tiếng tụng niệm và những lời chúc tụng. Đó là âm thanh của vui mừng hội ngộ, của hạnh phúc, của tình thân lẫn trong giọng nói của Anh, sáng khoái và nồng ấm.

Mẹ và Ba Dượng cùng một con trai và một con gái tạm thời ở chung với gia đình con gái đầu của Anh. Con gái đầu nay làm chủ 2 tiệm nail và có 3 con. Chồng người Việt làm về bảo hiểm. Con gái thứ hai của Anh là một Registered Nurse từ nhiều năm qua, hiện làm cho một bệnh viện trong thành phố; lập gia đình với chồng người Mỹ chuyên viên về Siêu Âm và có 2 con. Con trai lớn kêu Anh bằng Tía, một kỹ sư điện, có vợ người Mỹ gốc Mễ và 2 con. Con trai thứ hai cũng kêu Anh bằng Tía, hành nghề Physical Therapist, lấy vợ Mỹ gốc Trung Hoa, cùng nghề với chồng và cũng có 2 con. Mẹ đang theo học nghề nail với con gái lớn. Ba Dượng đang lấy lớp học Anh Văn ở Đại Học Cộng Đồng. Con trai đầu của Mẹ và Ba Dượng có ý muốn theo học ngành cơ khí sửa xe hơi, và con gái út dự định học Medical Assistant.

Đại gia đình họ ở trong cùng một thành phố với nhau, nhà này cách nhà kia không quá 15 phút lái xe. Tôi chọc Anh mỗi khi họp mặt gia đình kiểu Hiệp Chúng Quốc này, làm sao biết tên để gọi nhau cho đúng mà không sợ lộn xộn. Anh nhanh chóng trả lời dễ ẹc. Nếu kêu Bố hay Tía thì đó là Anh, kêu Má tức là vợ sau của Anh, kêu Mẹ tức là vợ của Dượng đồng thời mẹ của 2 con gái Anh và của 2 đứa con trai và con gái sau này. Nếu nghe gọi Ba hay Ba Dượng thì đó là dượng sau của mấy đứa con gái Anh. Còn 9 đứa cháu, chỉ cần kêu Grand Pa và Grand Ma là đủ. Và chúng có đầy đủ 2 sets Grand Pa và Grand Ma.

Chuyến đi chơi liên tiểu bang đầu tiên của đại gia đình Anh, với tất cả con trai gái, dâu rể và cháu nội ngoại. Lớn nhỏ tất cả gồm 23 người, trong một đoàn convoi nhiều xe do Anh lên chương trình kế hoạch, chỉ huy và dẫn đầu. Cuộc đi chơi này là một món quà đón mừng Mẹ và Ba Dượng được đoàn tụ. Chốc nữa, Anh sẽ lái xuống San Diego đến chỗ hẹn với các xe kia. Mọi người cười lớn khi nghe tôi nói Anh bây giờ xệ hơn trước nhiều vì bị giáng cấp, từ một Tiểu Đoàn Trưởng nay chỉ là một Trung Đội Trưởng, lúc xưa hét ra lửa và oai biết bao nhiêu, bây giờ con cháu sai đâu chạy đó. Anh thành thật trả lời Anh may mắn nhiều và rất hạnh phúc mới còn có trung đội để chăm lo.

Phải chăng sự cởi mở về tư tưởng, sự bao dung và quảng đại của xã hội Mỹ đã khiến con người dễ hướng thiện và vị tha. Rõ ràng nhất, nước Mỹ luôn mở rộng tấm lòng đón nhận các nạn nhân chiến tranh, tạo cho họ mọi cơ hội để vươn lên, làm lại cuộc đời. Ở đâu trên thế giới có thiên tai là ở đó có sự hiện diện và giúp đỡ của nước Mỹ. Ngoài đường phố, trong hội quán, đâu đâu cũng nghe những chào hỏi thân mật và tiếng cảm ơn. Từ trường học cho đến cơ sở công tư, nhà thờ, đâu đâu cũng kêu gọi làm việc thiện nguyện, thăm viếng người già cô đơn,

giúp đỡ kẻ bất hạnh, nghèo khó, tàn tật. Đâu đâu cũng đóng góp cho quỹ cứu trợ, cứu đói, cứu giúp người vô gia cư... Và đâu đâu cũng có những câu chuyện, dĩ nhiên, tương tự như câu chuyện của Anh. Những câu chuyện muôn thủa của tình thương và tha thứ, của khoan hồng độ lượng.

Tin giờ chót, vợ chồng người Thượng Sĩ già cũng vừa xum họp với đại gia đình, qua sự bảo trợ của chính con gái mình. Chúng tôi hẹn sẽ đến thăm Anh vào dịp lễ Thanksgiving năm nay. Trước là để chung vui, kể để xem thử ai là người trung đội trưởng của họ. Vẫn là Anh hay Anh đã truyền chức lại cho người thuộc hạ thân tình ngày xưa.

May 2015. Mission Viejo, CA
Vĩnh Chánh

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

Hiệp Hội Thánh Lễ Đời Đời

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đời Đời có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 760 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thúy Trần**

Land For Sale:

Hesperia City. one half acre corner lot on paved road near Freeway 15 and Main Street off ramp. Zoned 2-8 units per acre. Water and electrical @ street. Near new Walmart, new hotels, and shopping. Only 60k. Owner 714 675-3950.

EJ Belle Tiệm Tóc - Nail Day SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc: Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bấy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7cscp@aol.com
www.spiritans.org

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÔ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com

Giáo Xứ Trang Cảnh

Nghi Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:

13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Chuyên môn sản xuất hột vịt lộn organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Brandon Yuong Photography:
chuyên chụp ảnh Đám Cưới Hời
Chuyên nghiệp, sáng tạo, hình ảnh đẹp,
ân tượng, lãng mạn
Website: <http://brandonyuong.com>
Email: celebrate@brandonyuong.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

IVY Springs Medical Care

Bách Nguyễn, MD

Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Pham

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: 951-303-8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi

Tel. 951-305-1798

Furniture for Sale

Nếu ai có cần mua furniture,
xin liên lạc với Chị Sa
Tel. : 951-249-2190

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2" & 2.5" basswood blinds
2" & 2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design
Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran
Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103. Temecula. CA 92591.

Sửa computers & laptops

Nhận sửa computers, laptops các loại. Giá rẻ cho mọi người.

Liên lạc KHOA NGUYEN @ 951.834.7709 hoặc
951.834.6312.

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.

29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563

Cell: (702)-376-3971

Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276

Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701

Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053

Website: www.chrisrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants

Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm

Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm

25100 Hancock Ave. # 112

Murrieta, CA 92562

Tel 951-304-7881

www.murrietasmiledental.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.

Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic

42210 Lyndie Lane, Suite B

Temecula, CA 92591

(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com